

Валери Иванов

Демократичен мъж

Той знае що е бедността –
живот – безочлив и изречен,
разбита от юмруците врата
и път, на пъкъла обречен...

Безхлебен. Неглиже. Унил.
Върви из пустия градец,
ръцете в джобовете свил,
с лице изпито – на светец...

Така е. В този зъл живот –
добър да бъдеш е несрета.
Пари печели с кървав пот,
съдбата му е тягостна и клета.

Бракът му оказа се – погром.
Кариерата му рухна отведнъж.
И пуст е неговият дом.
Един демократичен мъж.

По улицата крачи – оснежен –
интелигентен, тих, невъзмутим –
с душа сиротна и скопена...
И няма за какво да му простим.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11077>]